

Eksamen i EU-ret, HA(jur.), juni 2016

Besvarelsen må maksimalt have et omfang på 20.000 anslag (inkl. mellemrum)

Opgave 1: (vægter ca. 2/3)

Det skal lægges til grund, at der ikke er nogen harmonisering, der regulerer de aktiviteter, der behandles i opgaven.

Virksomheden M beliggende i medlemsstat A har udviklet et koncept, hvor den sælger film både som DVD'er forsendt med posten og som downloads. Forretningen går strygende, og de to produktsegmenter udvikler sig begge til at have et betydeligt omfang. Virksomheden ønsker at ekspandere ind i de omkringliggende medlemsstater og konstaterer i denne forbindelse, at national lovgivning på forskellige måder gør det vanskeligt.

I medlemsstat B bliver M pålagt en afgift på 5 EUR for hver solgt DVD og 7 EUR for hvert download, de sælger i medlemsstat B. For at støtte produktionen af lokale film har man dog reduceret afgiften på sådanne film med 3 EUR, således at den kun er hhv. 2 og 4 EUR.

I medlemsstat C bliver de mødt med et krav om, at de for at sælge film skal etablere et salgskontor på medlemsstatens område. Medlemsstaten begrundet dette krav med, at det er nødvendigt for at sikre, at virksomheden ikke sælger film, som enten er forbudt eller sælger film til mindreårige børn, som af censuren er forbeholdt børn over en vis alder.

I medlemsstat D bliver de mødt med den udfordring, at de afskæres fra at markedsføre deres helt nye film gennem reklamer. Efter meget lobbyarbejde fra biografernes side er der blevet indført et forbud mod at reklamere for film, der stadig spilles i biograferne i medlemsstat D.

Det lykkes på et tidspunkt M at købe 1.000 DVD-eksemplarer af den nyeste Mad Max-film. Disse købes meget billigt i medlemsstat E, og M vil gerne sælge dem i medlemsstat A. Medlemsstat E har en meget lemfældig håndhævelse af ophavsrettigheder til film, og der er derfor et stort marked for piratkopier. Som konsekvens heraf har det filmselskab, der har rettighederne til Mad Max-filmen, set sig nødsaget til at sælge filmen meget billigt i medlemsstat E. Da M nu forsøger at videresælge disse billige eksemplarer af Mad Max-filmen, påberåber filmselskabet sig, at dette krænker deres ophavsrettigheder i medlemsstat A, og de anmoder om, at der bliver nedlagt et fagedforbud for at stoppe salget.

- Du bedes vurdere de EU-retlige aspekter af ovennævnte.

Opgave 2 (vægter ca. 1/3):

- Redegør for, hvad der følger af sag C-160/14, *João Filipe Ferreira da Silva e Brito m.fl.* omkring nationale domstoles forelæggelsespligt og erstatningsansvar.

Stikord til rettevejledning

Opgave 1

Opgaven vedrører både varernes frie bevægelighed (DVD) og tjenesteydelser (downloads). Domstolen har dog ikke endeligt afgjort om downloads omfattes af art. 56, men for at afdække denne mulighed behandles begge senarier i det følgende.

Afgifter – medlemsstat B:

I relation til DVD'erne skal det vurderes, om art. 110 er overtrådt. Det forhold, at man har en højere afgift på downloads, kan i princippet siges at stille udenlandske sælgere dårligere, da det må formodes, at disse er mere tilbøjelige til at sælge downloads end DVD-eksemplarer. Da der ikke er tale om to afgifter på hverken lignende eller konkurrerende varer (downloads er formentlig ikke en vare jf. ovenfor), vil der ikke være tale om en overtrædelse af denne bestemmelse. Det forhold, at man har en særlig lav afgift på lokale film, er dog en overtrædelse af art. 110, stk. 1, da det hovedsagelig er den indenlandske produktion af film, der får glæde heraf. Man kan evt. overveje, om favoriseringen af lokale film kan være sagligt begrundet, men det forekommer meget usandsynligt.

I forhold til afgiften på downloads kan man overveje, om der sker en overtrædelse af art. 56. I forhold til den lavere afgift på lokale film er dette klart en diskrimination, og selvom man igen kunne overveje, om der er saglige hensyn, må dette afvises. Man kan også overveje, om den højere afgift på downloads i forhold til DVD'er er til skade for salget af tjenesteydelser og dermed er en restriktion efter art. 56. Dette spørgsmål har aldrig været prøvet ved Domstolen, men det kan ikke udelukkes, at Domstolen vil acceptere en sådan betragtning. Se evt. sagen C-17/00, *De Coster*, hvor Domstolen synes at sammenligne en afgift på paraboler med det forhold, at der ikke var nogen afgift på kabel-tv. Dommen er omtalt s. 330 i pensum.

Krav om kontor – medlemsstat C:

Hvis man først vurderer kravet efter art. 56 (downloads), er der klart tale om en restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser, idet kravet reelt medfører, at en sådan udveksling bliver illusorisk, jf. også sag 205/84, *Den tyske co-assurancesag* omtalt i pensum s. 635 ff. Man bør dog overveje, om der kan være tvungende almene hensyn, men de hensyn, der nævnes, kan næppe begrunde et så vidtrækkende krav.

I relation til varerne (DVD'erne) må forholdet bedømmes efter art. 34. Et krav om et kontor for at kunne sælge må være et krav, der omfattes af kategorien "salgsformer" efter afsigelsen af *Keck*. Det betyder, at det skal vurderes, om *Keck*-doktrinen er overholdt. Den anden betingelse er ikke overholdt, da det er vanskeligere for importører at opfylde dette krav.

Hvis der konstateres en overtrædelse af art. 34, skal det vurderes, om reglerne kan undtages efter art. 36. Hensynet til at beskytte børn kan komme ind under offentlig orden og sædelighed, men man må sætte spørgsmålstejn ved, om et krav om et salgskontor er proportionalt.

Reklameregler – medlemsstat D:

Reklameforbuddet skal bedømmes efter både art. 34 (DVD'er) og art. 56 (downloads).

Ved vurderingen efter art. 34 er der tale om et krav til "salgsformer". Domstolen har tidligere fastslået, at meget alvorlige indgreb i muligheden for at reklamere kan indebære, at den anden betingelse i Keck-doktrinen er overtrådt (pensum s. 353). Det er dog ikke oplagt, at der er tale om et så alvorligt indgreb i denne sag, da forbuddet jo kun gælder, så længe filmen spilles i biografen. Hvis det vurderes, at Keck-doktrinen er overtrådt, kan man overveje, om der er art. 36 hensyn, der kan begrunde reglen. Dette forekommer ikke oplagt.

Ved vurdering efter art. 56 er det oplagt, at reglen er en restriktion, og det skal vurderes, om der er tvungende almene hensyn, der kan begrunde det. Hensynet til at bevare biografen som en del af kulturtilbuddet kan måske være et tvingende hensyn, men det er mindre sikkert, om den valgte metode er proportional.

Fogedforbud – medlemsstat A:

Da filmselskabet har valgt at sælge DVD-eksemplarerne i medlemsstat E, har de konsumeret deres rettigheder. Det betyder, at de ikke kan bruge deres ophavsret til at forhindre salget i medlemsstat A. Det forhold, at de har følt sig presset til at sælge til lave priser, ændrer ikke på dette, jf. pensum s. 437-439.